ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2726

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
5
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1933
Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 34.—Δύσ. 7 λ. 27
Εὐγενίου μάρτυρος. Πρ. Μεταμορφώσ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερ. μεγ. 31.0, ἐλαχ. 18.6. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.5.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 10-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ

ΕΠΙ ΣΤΕΡΕΑΣ ΒΑΣΕΩΣ

Μία κυβερνητικὴ συνάδελφος, διαπιστοῦσα τὸ ἄγονον καὶ ἐπιζήμιον τῆς πολιτικῆς ἀδιαλλαξίας, ὁμολογοῦσα μετ' εἰλικρινείας ὅτι ὑπῆρξε καὶ αὐτὴ ρωμαντικὴ ὀμνῳδὸς τοῦ πικροῦ παρελθόντος καὶ διαπιστοῦσα μὲ πολλὴν θέρμην μίαν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα ποὺ ἐπιβάλλει τὴν πλήρη λήθην παντὸς ὅ,τι ἐχώρισε τὴν Ἑλλάδα, ζητεῖ νὰ δοθῇ ἀμνηστεία «εἰς τοὺς δύο οὐράγους τῆς αἱματηρᾶς αὐτῆς ἱστορίας — εἰς τὴν Ἀπόπειραν καὶ τὸ Κίνημα».

Τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀμνηστείας ἀπόψεις μας ἐξεθέσαμεν μεθ' ὅσης ἠδυνάμεθα σαφηνείας ἀπὸ τῆς ἀστήλης αὐτῆς πρό τινων μοναρχικῶν ἡμερῶν. Ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι παρέλκει διὰ τοῦτο νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑποστηρίζοντες ὅτι ἀμνηστεία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ οὔτε εἰς τὸ Κίνημα, οὔτε εἰς τὴν Ἀπόπειραν. Ὄχι διότι θέλομεν νὰ συνεχισθῇ καὶ νὰ διαιωνίζεται πᾶν ὅ,τι ἐχώρισε τὸν τόπον αὐτόν, ἀλλ' ἀκριβῶς διότι ἡ βαθυτάτη καὶ εἰλικρινεστάτη ἐπιθυμία μας εἶνε μία πλήρης καὶ τελεία διαλλαγὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων, μία ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις τοῦ κακοῦ καὶ πικροῦ παρελθόντος, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Χώρα αὐτὴ δὲν εἶνε ἀνεκτὸν νὰ ἐξακολουθῇ ν' ἀποτίῃ ζῶντα φόρον ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ὑποτελείας ὅπως αἱ πρὸ τοῦ Θησέως Ἀθῆναι εἰς τὸν μυθολογικὸν Μινώταυρον. Τὸ νὰ ζητῆται ἡ ἀμνηστεία διὰ τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου καὶ τὸ ἔγκλημα τῆς 6ης Ἰουνίου μὲ τόσην θέρμην αἰσθηματικήν, πολὺ φοβούμεθα ὅτι εἶνε καὶ τοῦτο ρωμαντισμός, τιμῶν μὲν τὴν καλοπροαίρετον διάθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει, ἀλλ' ἐπικίνδυνος εἰς τὴν πολιτικήν. Ἡ πολιτικὴ εἶνε μία διαρκὴς προσαρμογὴ πρὸς ἀνάγκας τῆς τρεχούσης στιγμῆς, ἡ ὁποία διὰ νὰ εἶνε γόνιμος εἰς ἀγαθὰ διὰ τὸ σύνολον ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ καθοδηγῆται ἀπὸ καθαρὰν λογικήν, ἀπὸ ἐπακριβῆ στάθμισιν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν συνειπεῖν πάσης πράξεως. Τὰ ψυχόρμητα καὶ αἱ μεταπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο, εἶνε ἐπικίνδυνα, ἀποτελοῦν βάθρον ἐπισφαλέστατον διὰ τὴν θεμελίωσιν πραγματικῶν καταστάσεων καὶ ἄγουν εἰς ταχείας ἀπογοητεύσεις.

Νὰ λησμονηθῇ τελείως τὸ κακὸν παρελθόν. Ποῖος λογικὸς Ἕλλην, πονῶν τὸν τόπον του καὶ μὴ αὐτοπατώμενος ὡς πρὸς τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς διαιωνίσεως τῆς μνήμης τοῦ παλαιοῦ διχασμοῦ δὲν τὸ ποθεῖ ἐκ μυχίων; Ἡ λήθη, ὅμως, δὲν ἐπιτυγχάνεται κατὰ διαταγὴν κανενός, οὔτε μὲ μίαν μεγαλόψυχον ἀπόφασιν χειραγωγουμένην ἀπὸ τὴν συγκίνησιν ἢ τὸν ἐνθουσιασμὸν μιᾶς φευγαλέας στιγμῆς. Διὰ νὰ λησμονηθῇ αὐτὸ τὸ κακὸν παρελθὸν ἀπαιτοῦνται δύο τινά: πρῶτον, ἡ πάροδος τοῦ τὰ πάντα ἐπουλοῦντος χρόνου. Αὐτὴ δημιουργεῖ μίαν προϊοῦσαν νηφαλιότητα καὶ μίαν μακροτέραν προοπτικήν, κατευνάζει τὰς θυμικὰς τρικυμίας, ἀμβλύνει τὸν πόνον, σβύνει τὰς μνησικακίας, συντονίζει τοὺς διϊσταμένους εἰς νέας διαρκῶς ἀνάγκας τῆς ἐξελισσομένης ὁμαδικῆς ζωῆς τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου καὶ δημιουργεῖ νέας ἀνάγκας συνεργασίας αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ πάροδος τοῦ χρόνου δὲν ἀρκεῖ. Προσαπαιτεῖται νὰ μὴ ἀναδαυλίζωνται ἐκάστοτε τὰ εἰς λήθαργον περιπίπτοντα παλαιὰ πάθη, νὰ μὴ ἀναξέωνται πληγαὶ παλαιαί. Καὶ ποῖος ἠμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ ὅτι καὶ τὸ Κίνημα καὶ ἡ Ἀπόπειρα ἔκαμαν ὅλ' αὐτὰ καὶ ἀνετάραξαν ἀκόμη εἰς τὰ βάθη τῶν ψυχῶν τῶν Ἑλλήνων, ἀντιβενιζελικῶν καὶ βενιζελικῶν, ὅλας τὰς ὑπνωττούσας χειροτέρας ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας; Αὐτὰ τὰ γεγονότα δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ν' ἀμνηστευθοῦν, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι μία τοιαύτη ἀμνηστεία δὲν θὰ τὰ ἐταξιθέτει εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ δὲν θὰ τὰ ἐκάλυπτε μὲ τὴν πλάκα τῆς τελειωτικῆς λήθης, ἀλλά, τοὐναντίον θὰ ἐξήγειρε τὸ ἔμφυτον εἰς τοὺς λαοὺς αἴσθημα τῆς ἠθικῆς. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ σκεφθῇ κανεὶς νὰ δώσῃ ἀμνηστείαν εἰς μίαν θηριωδίαν ὡς ἡ τῆς 6ης Ἰουνίου, ψυχραίμως ὀργανωθεῖσαν, τόσον ἀντίθετον πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος, εὐεπίφορος εἰς ἐξάψεις καὶ ἐκρήξεις τῆς στιγμῆς, ἀποτροπιάζεται, ὅμως, τὸ ψυχρῶς μελετηθὲν ἔγκλημα; Πῶς εἶνε δυνατὸν ν' ἀμνηστευθῇ μία ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς κυριαρχικῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, ὡς ἡ τῆς 6ης Μαρτίου, ὁπότε αἱ σφαῖραι ἐσύριζον εἰς τὸν ἀέρα τῆς πρωτευούσης καὶ βόμβαι ἐξερρήγνυντο ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου καὶ τὰ πολυβόλα ἔβαλλον ἐναντίον πολιτῶν ἀρνουμένων νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τοὺς σφετεριστὰς τῆς ἐξουσίας; Αὐτὰ τὰ πράγματα θὰ λησμονηθοῦν ὁριστικῶς καὶ τελείως καὶ θὰ παύσουν νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν μόνον ὅταν ὁ Νόμος, ἐλευθέρως λειτουργῶν, τὰ ταξιθετήσῃ ὡς δεῖ.

Καὶ δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ τὰ ἐκμεταλλεύεται ἡ πολιτικὴ τὰ γεγονότα αὐτά. Ἡ Δικαιοσύνη ἀρκεῖ νὰ τὰ διαχειρισθῇ μόνη καὶ ἀνενόχλητος ἀπὸ ξένας πρὸς αὐτὴν ἀπηχήσεις. Δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ ζητηθοῦν εὐθῶς αἱ πολιτικαὶ διὰ τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου. Ἀλλὰ διὰ τὰς ποινικὰς εὐθύνας οἱ ἔνοχοι ὀφείλουν νὰ λογοδοτήσουν πρὸς τὴν Δικαιοσύνην.

Μόνον οὔτω θ' ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν ἠθικὴν πίεσιν ποῦ ἀσκοῦν τὸ Κίνημα καὶ ἡ Ἀπόπειρα καὶ θὰ παύσωμεν νὰ τὰ ἐνθυμούμεθα. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἀναμφισβητήτως τὸ στερεώτερον, τὸ μόνιμον καὶ ἀκλόνητον βάθρον τῆς ποθητῆς διαλλαγῆς. Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ λήθη τοῦ κακοῦ παρελθόντος πρέπει νὰ ἐπιδιωχθοῦν ὄχι μὲ κλεισίμον των ὀφθαλμῶν καὶ μὲ ἀποσιωπήσεις καὶ ἠθικὴν ἀνανδρίαν, ἀλλὰ μὲ εὐθύτητα, μὲ θάρρος ἀνδρικόν, μὲ διαυγῆ λογικήν, ἄμοιρον καὶ τοῦ παραμικροτέρου ρωμαντισμοῦ.

Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ροὺζβελτ

Τὸ πρόβλημα τοῦ σίτου

Ὁ περιορισμὸς τῆς παραγωγῆς

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἀπὸ τριμήνου ἡ Βάσιγκτον, ἐνδιαφερομένη μᾶλλον ν' ἀποκαταστήσῃ μίαν ἐσωτερικὴν ἀγοράν ἀνταποκρινομένην εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν σιτηρῶν της, παρὰ νὰ ἐπιδιώξῃ ὑποθετικὰς διεξόδους διὰ τὴν διάθεσιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων της εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καταβάλλει τὴν σύντονον προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν βαθμιαίαν - �five σωιν τῶν τιμῶν ἀπὸ 120 εἰς 150 σέντς. Διὰ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν ἐλπίζεται, ὅτι θὰ ἐλαττωθοῦν τὰ ἀποθέματα καὶ θὰ περιορισθῇ ἡ καλλιέργεια. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως ἡ προσπάθεια αὐτή, πρέπει:

α) Νὰ μειωθοῦν τὸ 1933—1934 κατὰ 200 ἑκατομμύρια τὰ 325 ἢ 350 ἑκατομμύρια μπούσελ σιτηρῶν, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν νέαν ἐσοδείαν ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου, ὁπότε ἤρχισεν ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ροὺζβελτ.

β) Νὰ περιορισθοῦν αἱ καλλιεργήσιοι ἐκτάσεις κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἐσοδεία νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ αἰσθητῶς ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν 650 ἢ 675 ἑκατομ. μπούσελ, τὰ ὁποῖα χρειάζονται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διατροφῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ τῆς σπορᾶς.

Τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα δικαιολογεῖται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ὑπολογισμούς: Ὁ ἀραβδώτος καὶ ἡ βρώμη προορίζονται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ δὲ ἔξαγωγή των ὑπῆρξε πάντοτε ἀσήμαντος καὶ μηδαμινή. Διὰ τὸν σῖτον ἡ κατάστασις ἦτο ἀνέκαθεν διαφορετική, ἀλλὰ τείνει βαθμηδὸν νὰ μεταβληθῇ ἄρδην, διότι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ συναγωνισθοῦν εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ σιτηρὰ τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Ἀργεντινῆς.

Οἱ Ἀμερικανοὶ σκέπτονται λοιπὸν ὡς ἑξῆς: «Ἐὰν δὲν ἠμποροῦμεν πλέον νὰ ἐξάγωμεν τὰ 150 ἑκατομμύρια μπούσελ, ποὺ ἐστέλαμεν ἄλλοτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἄς περιορίσωμεν τὴν παραγωγήν μας μέχρι τοῦ σημείου, ποὺ θὰ ἐπαρκῇ αὕτη διὰ τὴν ἐσωτερικήν μας κατανάλωσιν καὶ θὰ πωλῆται εἰς μίαν τιμὴν ἱκανοποιητικήν.»

Δεδομένου ὅτι ὁ σῖτος κυβερνᾷ τὴν Οὐὼλ Στρήτ καὶ ὅτι ἡ Οὐὼλ Στρήτ ἐξασκεῖ μίαν τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, εἶνε ζήτημα γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος, νὰ ἐξετάσῃ κανεὶς ἂν εἶναι σήμερον ἀληθὲς ὅτι ὁ σῖτος κυβερνᾷ τὴν Οὐὼλ Στρήτ καὶ ὅτι ἡ Οὐὼλ Στρήτ ἐξασκεῖ μίαν τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, εἶνε ζήτημα γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος, νὰ ἐξετάσῃ κανεὶς ἂν εἶναι σήμερον ἀληθὲς ὅτι ὁ σῖτος κυβερνᾷ τὴν Οὐὼλ Στρήτ καὶ ὅτι ἡ Οὐὼλ Στρήτ ἐξασκεῖ μίαν τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, εἶνε ζήτημα γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος, νὰ ἐξετάσῃ κανεὶς ἂν εἶναι σή-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Μετὰ τὰς Ἀμαζόνας

Ἡ ἀναβίωσις τοῦ τόξου ὡς ἀγωνίσματος

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1η Αὐγούστου. [Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία]. — Τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν ἀρχίζει εἰς τὸ Ρέϊνελαγκ ὁ διεθνὴς διαγωνισμὸς τόξου. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχει καὶ «βασιλικὴ ἑταιρεία τοξοφίλων» (μὲ τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο ὄνομα), ἐπίσης δὲ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας ἀνάλογοι σύλλογοι. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ σύλλογοι ἔχουν ἀποτελέσει διεθνῆ συνομοσπονδίαν, γνωστὴν μὲ τὰ ἀρχικά της (εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν) ὡς F. I. T. A. τοῦτέστι: διεθνὴς συνομοσπονδία τῆς τοξοβολῆς. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ταύτης τελεῖται καὶ ὁ διαγωνισμὸς τοῦ Ρέϊνελαγκ, ὁ τρίτος μέχρι τοῦδε διεθνὴς διαγωνισμὸς τόξου. Εἰς αὐτὸν μετέχουν οἱ τοξόται καὶ αἱ τοξότιδες (διότι ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες) ἑπτὰ μόνον ἐθνῶν «ἀλλ' ὁ περιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν ἀθλητριῶν δὲν στερεῖ καθόλου τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον του. Διότι πράγματι ἡ τοξοβολὴ εἶνε ἔνδοξο τὰ μάλλον ἐνδιαφέροντα ἀγωνίσματα. Ἀτυχῶς, οἱ ἰσχύοντες δι' αὐτὴν κανονισμοί, ὡς πρὸς τὰς βολάς, καὶ τὸν ἀριθμόν των, τὰς ἀποστάσεις, τὸ βάρος καὶ τὴν κα-

Αἱ σύγχρονοι.... Ἀμαζόνες ἐκγυμνάζονται εἰς τὸ τόξον, εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ρέϊνελαγκ, ἐν Ἀγγλίᾳ

τασκευὴν τοῦ τόξου, ἐπίσης δὲ τὸ βάρος καὶ τὸ ποιὸν τοῦ βέλους, εἶνε διάφοροι εἰς ἑκάστην χώραν. Ἡ συνομοσπονδία κατώρθωσε νὰ συνδυάσῃ μέχρι τοῦδε ὡρισμένας ἀπὸ τὰς διαφορὰς ταύτας, ἀλλ' αἱ περισσότεραι χῶραι ὅπου ἀσκεῖται ἡ τοξοβολὴ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα. Καὶ μόνον διὰ τοὺς διεθνεῖς διαγωνισμοὺς οἱ τοξόται καὶ αἱ τοξότιδες ἀσκοῦνται καὶ διαγωνίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμῶν τῆς συνομοσπονδίας.

Τὸ ἀγώνισμα τοῦ τόξου, ὡραιότατον καθ' ἑαυτό, καὶ ὡς θέαμα καὶ ὡς ἄσκησις, δὲν ἔχει γίνει πουθενὰ λαϊκόν. Περιορίζεται ἀκόμη εἰς στενότατον κύκλον. «Ἀλλ' οἱ πιστοί του εἶνε πράγματι φανατικοί. Τὸ δὲ περιεργότερον εἶνε ὅτι μεταξὺ τῶν τοξοφίλων ὅλου τοῦ κόσμου πλεονάζουν αἱ γυναῖκες.

Ὁ χειρισμὸς τοῦ τόξου, τόσον συνήθης εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸν μεσαίωνα, ἐλησμονήθη πολὺ γρήγορα. Τόσον ὥστε, μετὰ τὴν γενίκευσιν τῆς χρήσεως τῆς πυρίτιδος, ν' ἀναφέρωνται ὡς κᾶτι ἐξαιρετικὸν εἰς κάθε χώραν οἱ ἱκανοὶ τοξόται τῆς. Αὐτοὶ δὲν ἦσαν πλέον πολεμισταί, ἀλλ' ἁπλοῖ κυνηγοί, ἔχοντες μεγαλυτέραν πεποίθησιν εἰς τὸ τόξον των παρὰ στὶς καραμπίνες ποὺ ἤπαιρναν φωτιὰ μὲ... τσακμακόπετρα. Ἔτσι, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀνεφέρετο τὸ ὄνομα τοῦ σὲρ Τζαίημς Πρίγκλ ὅφ Στίτσελ, ὁ ὁποῖος ἐσκότωσε τῷ 1794 ἕνα θηριώδη ἀγριόχοιρον μὲ τὸ τόξον του καὶ ἐκάλεσεν ἐπισήμως τοὺς φίλους του νὰ τὸν φάγουν μαζί. Τὸ κυνῆγι ἀγρίων θηρίων μὲ τόξον τὸ συνεχίζουν ἀκόμη καὶ τώρα μερικοὶ ἐκκεντρικοὶ Ἄγγλοι, ὡς καὶ Ἀμερικανοί. Εἶνε δὲ γνωστότατα εἰς ὅλον τὸν Ἀγγλοσαξωνικὸν κόσμον τὰ ὀνόματα τῶν δύο διασήμων κυνηγῶν Σάξτον Πόπ (ἀποθανόντος πρό τινων ἐτῶν) καὶ Ἄρθουρ Γίωγκ, ζῶντος ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι εἰς μίαν κυνηγετικὴν ἐκδρομὴν των εἰς τὴν Κένυα τῆς Ἀφρικῆς ἐσκότωσαν διάφορα θηρία μὲ τὰ βέλη των, ἐν οἷς καὶ 7 λέοντας!

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγάλου κυνηγίου, ἡ τοξοβολὴ ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ὡς ἀγώνισμα ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν Ἀγγλοσαξώνων, ἀλλὰ παρ' ὅλων τῶν βορείων λαῶν. Τὰ ἐπιτευχθέντα μέχρι τοῦδε ρεκὸρ δι' ἀποστάσεις τοξεύσεως, ποικίλλουν ἀναλόγως τοῦ τόξου καὶ ἀναλόγως τοῦ βέλους. Τὰ βαρέα σιδηρᾶ βέλη ἐκτοξεύονται, ὡς φυσικόν, μακρότερον ἀπὸ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα εἶνε τὰ συνήθη τώρα, φέροντα πάντοτε εἰς τὴν οὐράν τὸ πατροπαράδοτον πτερόν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ χήναν χρώματος τεφροῦ. Μὲ σιδηροῦν βέλος ἐπετεύχθη, τῷ 1795, τὸ ρεκὸρ τοῦ Τούρκου ἐν Λονδίνῳ γραμματέως τῆς πρεσβείας τοῦ Σουλτάνου, ὀνόματι Μαχμοὺτ ἐφένδη, διὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλει ὅλη ἡ Ἀγγλία ἐπὶ ἔτη. Ὁ Μαχμοὺτ ἐφένδης ἐξετόξευσε τὸ βέλος εἰς ἀπόστασιν 482 γυαρδῶν (περίπου 450 μέτρα!) Μόνον μετὰ 120 ἔτη, ἕνας ἄλλος δεινὸς τοξότης, ὁ "Ιγκο Σάϊμον, Ἄγγλος αὐτός, κατώρθωσε νὰ προσεγγίσῃ τὸ ρεκὸρ αὐτό, ἐκτοξεύσας τὸ βέλος του εἰς ἀπόστασιν 462 γυαρδῶν, εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς γαλλικῆς λουτροπόλεως Λὲ-Τουκέ, εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ παγκοσμίου πολέμου, τῷ 1914. Τὸ ρεκὸρ τοῦτο δὲν ἔχει καταριφθῆ ἀκόμη. Ἀλλὰ τῷ 1928, ὁ Ἀμερικανὸς Χάουαρδ Χίλλ ἐξετόξευσεν ἐπὶ σιδηροῦν ἀλλὰ ξύλινον βέλος εἰς ἀπόστασιν 391 γυαρδῶν. Καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτή, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς διαφορᾶς μεταξὺ ξυλίνου καὶ σιδηροῦ βέλους, θεωρεῖται ρεκόρ...

Ἡ χρεωκοπία τοῦ πολιτισμοῦ

Διατί ἡ Εὐρώπη δὲν κυβερνᾶ πλέον τὸν «κόσμον»

Τῷ 1820 ὁ Ἰωσὴφ ντὲ Μαϊτρ ἔγραφεν: «Ἀποθνήσκω συχνότερος μὲ τὴν Εὐρώπη. Φεύγω μὲ ὡραῖα συντροφιά». Ἔβλεπε, πράγματι, ὅτι ἤρχετο εἰς τὴν ζωὴν ἕνας νέος κόσμος. Καθὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ φθάνει εἰς τὸ τέρμα της, ἤθελε νὰ πιστεύῃ ὅτι ὅλα τελειώνουν μαζί του.

Ἔκτοτε ἐπέρασεν ἕνας αἰών. Ἐὰν ἐπανήρχετο εἰς τὴν ζωὴν ὁ Ἰωσὴφ ντὲ Μαϊτρ, ἀσφαλῶς θὰ εἶχε πολλοὺς λόγους νὰ ἐκπλαγῇ καὶ νὰ σκανδαλισθῇ μάλιστα. Ἐν τούτοις δὲν θὰ ἀνεθεώρει τὴν σκέψιν του. Ἡ Εὐρώπη τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ ὑπηρέτησεν, ἔχει ἀποθάνει. Ἐὰν ἔπρεπε νὰ καθορισθῇ μία χρονολογία διὰ τὸν θάνατον αὐτόν, θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ 1914. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Εὐρώπη ὑπέγραψε τὴν αὐτοκαταδίκην της, καλοῦσα εἰς βοήθειαν ὅλους τοὺς λαοὺς διὰ νὰ κανονίσῃ τὰς ἀναφυείσας εἰς τὴν παλαιάν της ἤπειρον διαφοράς.

Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν, δημιουργήσασα τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ αἱ διεθνεῖς διασκέψεις, τὸ καλύτερον ὑπόδειγμα τῶν ὁποίων εἴδομεν ἐσχάτως εἰς τὸ Λονδῖνον, ἤνοιξαν τὸν τάφον τῆς Εὐρώπης. Ἀντὶ νὰ κυβερνᾷ πλέον τὸν κόσμον, κατήντησεν ὁ περίγελάς του. Ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ἴκα χλευάζουν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς ἀποφάσεις της. Ἀκόμη καὶ ἡ Παραγουάη ἠδιαφόρησε δι' αὐτὴν καὶ ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Βολιβίας. Ἡ Εὐρώπη δὲν κυβερνᾷ πλέον τὸν κόσμον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ δύο αἰῶνας. Διατί;

Ἂς τὸ εἴπωμεν ἀμέσως: ἐκ λάθους ἰδικοῦ της καὶ κυρίως συνεπείᾳ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, ποὺ υἱοθέτησεν ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς κάμῃ τὸν νόμον, ἐὰν κάθε ἄνθρωπος εἶνε ἴσος πρὸς τὸν ἄλλον καὶ ἐάν, κατ' ἀκολουθίαν αἱ φυλαὶ δὲν ἔχουν καμμίαν διαφορὰν μεταξύ των, ἡ Εὐρώπη, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον ἀριθμόν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κυβερνᾷ τὴν ὑφήλιον, οὔτε ὁ Εὐρωπαῖος τὰς μὴ λευκὰς φυλάς. Ἡ συνέπεια αὐτὴ εἶνε πολὺ θλιβερά, ἐν τούτοις εἶνε λογικὴ καὶ οὐδεμία ἠμπορεῖ νὰ γεννηθῇ ἐπ' αὐτῆς ἀμφισβήτησις ἐκ μέρους τῶν ἀπδῶν τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ πρῶτον αὐτὸ σφάλμα ἠκολούθησεν ἕνα δεύτερον, ἀκόμη σοβαρώτερον: τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἔχουν τὴν τρέλλαν νὰ θέλουν τὴν κυριαρχίαν τῶν θαλασσῶν διὰ λόγους φιλοκερδεῖας καὶ ἐμπορικὴς ἐπικρατήσεως. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν καλύτερα τὴν ἐμπορικὴν κυριαρχίαν των, ἐνέτεινεσαν εἰς τοὺς νέους ὑπηκόους τὸν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν τάσιν πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν ζωὴν καὶ ἐδημιούργησαν εἰς αὐτοὺς ἐπιπλάστους ἀνάγκας. Ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἀνυψώνουν τὸ κοινωνικόν των ἐπίπεδον, μὲ τὸ νὰ τοὺς ἐμπνέουν τὰς πολιτικὰς ἀρχάς, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἡ γηραιὰ μας ἤπειρος ἀποθνήσκει. Ἐδημιούργησαν τέλος μίαν τάξιν διανοουμένων, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν ἄνευ ἐργασίας εἰς τὴν πατρίδα των καὶ μετεβλήθησαν εἰς προπαγανδιστὰς τῆς ἐπαναστατικῆς ξενοφοβίας, ὁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις τῶν Εὐρωπαίων ὑπαλλήλων. Αἱ ἰσχυρὰς ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ὠργανωμέναι χῶραι, καὶ συγκεκριμένως ἡ Ἰαπωνία, ἀπέβησαν οὔτω τρομεροὶ ἀντίπαλοι. Ἔνα βλέμμα εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν μᾶς πείθει περὶ αὐτοῦ. Καὶ τώρα ἡ Εὐρώπη πληρώνει τὰ σφάλματά της: παρητήθη μόνη τοῦ ρόλου της, ποὺ τῆς ἐπεφύλασσεν ὁ ἀνώτερος πολιτισμός της καὶ ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἀποικιακὴν πολιτικήν της.

⁂

Ὅταν τὸ Κογκὸ προσηρτήθη, τῷ 1908, εἰς τὸ Βέλγιον, οἱ Βέλγοι ἐπίσκοποι ἐδίδασκαν ὡς ἑξῆς τὸν λαόν: «Ἡ πρόσκτησις ἀποικιῶν εἶνε περισσότερον μία πηγὴ ὑποχρεώσεων παρὰ μία εὐκαιρία πλουτισμοῦ... Μεταξὺ τῶν λαῶν βασιλεύει ἕνας νόμος ἀδελφοσύνης, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι, ποὺ διέτρεξαν γρηγορώτερα τὰ πρῶτα στάδια τοῦ πολιτισμοῦ, ὀφείλουν νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τοὺς λαούς, ποὺ παρέμειναν εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου καὶ νὰ τοὺς τείνουν χεῖρα βοηθείας διὰ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ αὐτοί, μὲ τὴν σειράν των, τὸν δρόμον τῆς χριστιανικῆς προόδου. Ὁ πειρασμὸς εἶνε μέγας... νὰ ἀφοσιωθῇ κανεὶς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων των, ἀντὶ νὰ τοὺς ἐκμεταλλευθῇ».

Ὁ λαός, ποὺ κάμνει ἀποικίας, «ἀναλαμβάνει ὅλας τὰς εὐθύνας ἑνὸς παιδαγωγοῦ ἀπέναντι ἐκείνων, ποὺ ἐπιχειρεῖ νὰ διαπαιδαγωγήσῃ. Πρῶτον τὴν εὐθύνην τοῦ καλοῦ παραδείγματος· δεύτερον τὴν εὐθύνην τῆς δικαιοσύνης καὶ τέλος τὴν εὐθύνην τῆς μακροθυμίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ, τῆς ὀμομνῆς».

Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἡ Εὐρώπη θὰ ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ ἐξετάσεις συνειδήσεως. Ὅλος ὁ κόσμος θὰ ἡνοίγετο πρὸ αὐτῆς, ἐὰν ἐγνώριζε τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν σημασίαν τῶν ὑποχρεώσεών της. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, ποὺ παρημέλησεν, ἦτο τὸ θρησκευτικὸν καθῆκον της. Ἐνῷ ἡ δύναμις τῶν ὅπλων τῆς ἐξησφάλιζε κατακτήσεις, ἡ ἀθρησκεία τῶν στρατιωτῶν ἢ τῶν ὑπαλλήλων της ἐσκανδάλιζε τοὺς πληθυ

Θεάματα

(Ἀναγγελίαι—Ἐπιστολαί).

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη».
ΑΛΗΡΑ. «Τὰ ξανάσματα τῆ γυναίκα μου».
ΔΕΛΚΟ. «Ἡ Ἀγρότισσα».
ΕΠΤΕΡ. «Ἡ Μονταρνάρα». Ἐπιθεώρησις.
ΖΑΠΕΙΟΝ. «Ἡ ἀστραπὴ τοῦ Ἔρωτος».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐὰν κοιμᾶσαι 46528».
ΜΕΤΡΟ. «Ὁ ἀστραγάλος τῆς Βοσκοπούλας».
ΛΑΟΥ. «Ἐκεῖ σου Ἀθήνα».
ΟΔΕΟΝ. «Ἡ Τρελοβελα».
ΜΑΡΙΚΑΣ. «Ἔρως καὶ μέσα».
ΠΕΡΟΤΣ. «Ἡ νέα κατιγόρια».
ΣΑΜΑΡΤΖΗ. «Φρέσκο φεγγάρι».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΝ. «Μαστίγας Ἔρωτος».
ΑΙΛΗ. «Ἐπιστοκρατορικὲς βιολέττες».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἔνα κορίτσι σὰν τὸ κασκάβαλ».
ΓΚΡΑΝΤΕ. «Ἀνθρωποκυνηγός».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Ἔνας τραγουδὰ, ἕνα φιλί, μιὰ γυναίκα».
ΕΛΛΑΣ. «Ἐμβόλο».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Φλάς».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ἀλκαστίς».
ΚΑΛΛΙΣΤΗ. «Ἀγρυπνία στὸ ὄρος».
ΚΡΙΣΤΑΛ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν».
ΛΥΡΕΙΟΝ. «Ἡ γυναῖκα μὲ τὰ ἑπτὰ πρόσωπα».
ΡΑΞΕΙΟΝ. «Ἡ Κοντεσσα Μαρίτσα».
ΜΑΡΣΕΙΛΙΑ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν».
ΠΟΛΥΤΕΡΝΟ. «Ἡ κυρία ἡ κρεᾶς καὶ ὁ ἄνεμος».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἔστω ἀγάπη μου».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ φόβος εἶναι γυναῖκα».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ὁ βασιλιὰς τῶν λαοῦ».
ΠΕΤΣΑΚΗ. «Τὸ σφουγγοπιάτο».
ΡΟΥΞ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Γκίνα χωρὶς τὴν καρδιά του».

Θέατρα

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ. (Φοκάτσα). «Πειραιωτικὸς πολιτισμὸς 1933». Ἐπιθεωρησις.
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν».
ΓΚΡΕΚΑ. (Ἡ. θαλμρος). «Δὲν θέλω νὰ μάθω ποιὸς εἶσαι».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΟΡΥΦΗ (372 μ.μ.). 6,45' μ.μ. Πικολὸ Ἐξ. Ἀκορδεόν. 7,15' Ἐπίσημα. Ἀπὸ τὸ Ἡρώδειον. — 11 μ.μ. Ἐπίσημα. — 11,30' Ἀκορδεόν.

ΠΑΡΙΣΙΑΝΗ (458 μ.μ.). Ρεσιτὰλ στὴν ὄπερα. — 9,45' μ.μ. Χορωδία. — 10,30' Ὀρχήστρα. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.μ.). Ραψῳδὴ σερβικὴ μὲ μουσικὴ τοῦ Ἀντονίν Δβόρζακ. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ (518 μ.μ.). 6,55' μ.μ. Ἀμπὲ Ἀμπὲ. — 11,20' μ.μ. Ὀρχήστρα Ἐρκὶν Ἀρνὸ. — 11,20' μ.μ. Ὀρχήστρα Ἐρκὶν Ἀρνὸ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤ (550 μ.μ.). 7,30' μ.μ. Δίσκοι. — 9,30' μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι μουσικὴ. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΒΡΟΥΞΕΛΛΑΙ (324 μ.μ.). 8,15' μ.μ. Ὀρχήστρα Ἀ. Ρεσιτὰλ τραγουδιῶν. — 9,30' μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι μουσικὴ. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ἐντωῦς, 355 μ.μ.). 8 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 10,20' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. — 11,20' μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΠΑΡΙΣΙΑΝΗ (Ἐφελ, 458 μ.μ.). 8,45' μ.μ. Δίσκοι. — 9,30' μ.μ. Τραγοῦδι. — 9,45' μ.μ. Ἐπίσημα μουσικὴ. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΣΤΟΥΤΓΚΑΡΤΗ (348 μ.μ.). 8 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Κουμπὲ. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 11,15 μ.μ. Ἐπίσημα. — 11 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (385 μ.μ.). 8,45' μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ἀμπὲ. — 9,30' μ.μ. Μεταδίδοται Κυρίαρχο ὄργανο. — 11,30' μ.μ. Τρίο.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Ὑποπτοι δρόμοι

Μωρὶς Ντεκομπρά

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐφαίνετο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴν ὁρᾶσι ἑνὸς ἀγοραστοῦ ἀπὸ τὴν ἀπέναντι πλευρὰ τοῦ ἐστιατορίου. Ἐξ ἄλλου τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀγοραστοῦ ἦτο ἀφόρητον. Ἐφόρεσε τὸ καπέλλο μὲ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀρχαίας ἑταιρίας καὶ ἔφυγε ἀφήνοντας τὴν Ἀλεξάνδρα μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀπαστράπτουσας ἀπὸ ἀγανάκτησιν ὄψεως του. Ἐπὶ τέλους ἐπλησίασε τὸ τραπέζι τῶν ἀδελφῶν Ἀλεξάνδρας καὶ Ἀλεξάνδρου. Ἡ Ἀλεξάνδρα ἐκάθισε ἀπέναντι τῆς ἀδελφῆς καὶ ἀφῆκε τὸν ἀδελφόν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην θέσιν ἐπὶ τῆς ἑστίας. Ἡ ἀδελφή ἐφάνη ἀπορροφημένη ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλ' ἡ Ἀλεξάνδρα ἐγνώριζε ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτὴ ἦτο ἀπλῆ ἐπίδειξις. Ἡ ἀδελφή ἐφοβεῖτο τὴν ἀνάκρισιν τῆς ἀδελφῆς καὶ ἐπροσπάθει νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων τῆς ἀδελφῆς. Ἀλλ' ἡ Ἀλεξάνδρα ἐγνώριζε ὅτι ἡ ἀδελφή θὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις τῆς ἀδελφῆς καὶ ἐπεφύλαξε τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν ἀδελφὴν νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐφημερίδα μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὁποίας ἀσχολεῖται ἡ ἀδελφή.

— Ἀδελφή, καὶ ἡ σειρά σας σκοπεύετε νὰ μᾶς πῆτε κάτι ἀπόψε;

Ἐρώτησε. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς ἀπλᾶς ἐρωτήσεις τῆς ἀδελφῆς ἡ ἀδελφὴ ἐφάνη ἀπορροφημένη ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΡΕΘΕΣΕ ΠΡΟΓΕΥΜΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ «ΑΡΕΩΣ»

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὴν πρωΐαν ὁ ἐνταῦθα εὑρισκόμενος κυβερνήτης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ «Ἄρης» μετέβη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του, εἰς τὸ πάρκον Καρόλου, ὅπου κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος τοῦ ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ.

Βραδύτερον ὁ Ἕλλην κυβερνήτης ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων κ. Σαμσόνωβιτς. Εἶτα ὁ κ. Πινότσης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ἐπιτετραμμένου κ. Οἰκονόμου, μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ βασιλεῖ Καρόλῳ.

Ἡ Α. Μ., ἀφοῦ συνωμίλησεν ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Ἕλληνος κυβερνήτου, ἐκράτησεν αὐτὸν εἰς πρόγευμα, εἰς τὸ ὁποῖον κληθέντες παρεκάθησαν οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ εὑρισκόμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, καθὼς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βάϊντα Βοεβόντ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνεχείρισεν ἰδιοχείρως εἰς τὸν Ἕλληνα κυβερνήτην τὰ διάσημα τοῦ παρασήμου τοῦ Τάγματος τοῦ Ρουμανικοῦ Στέμματος.

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 4. (Τηλ)φικῶς).—Εἰς τὴν «Μιλλιέτ» δημοσιεύονται δηλώσεις τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Σακελλαροπούλου σχετικῶς μὲ τὸ εἰς τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσαν προσεχὲς ταξίδιον τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Μαξίμου καὶ Πεσμαζόγλου.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν δηλώσεων τούτων εἶνε τὰ ἑξῆς:

Ἡ πολιτικὴ τῆς φιλίας καὶ τῆς μετ' ἐμπιστοσύνης συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τουρκίας εἶνε, ὡς ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ διακηρύξω ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπαφῆς μου μετὰ τῶν ἐπισήμων κύκλων τῆς Ἀγκύρας, ἡ πολιτικὴ τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἔσον καὶ τῆς χθεσινῆς, εἶνε ἡ πολιτικὴ ὅλων τῶν κομμάτων ἐν Ἑλλάδι διότι στηρίζεται ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ προσωπικὴ ἐξ ἄλλου ἐπαφὴ τῶν πολιτικῶν τῶν δύο χωρῶν ἔχει γίνει παράδοσις, διότι κατεδείχθη ἡ χρησιμότης τῶν περιοδικῶν αὐτῶν συναντήσεων αἱ ἐποίαι, διὰ τῆς ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἐγκαρδιότητος καὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης συζητήσεως τῶν γενικωτέρων καὶ τῶν ἰδικατέρων ἐνδιαφερόντων τᾶς δύο χώρας ζητημάτων, καθιστοῦν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον στενὴν τὴν συνεργασίαν των εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Τίποτε, ὑπὸ τοιούτους ὅρους, τὸ φυσικώτερον, τῆς προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως μεθ' ὧν ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ συνεργάται του ἔσπευσαν ν' ἀποδεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Σακελλαρόπουλος ἂν ὑπάρχῃ σχέσις μεταξὺ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τῆς μεταβάσεως εἰς Ἄγκυραν τοῦ κ. Τιτουλέσκο, ἡ ὁποία θὰ συμπέσῃ πρὸς τὴν πρώτην, ἀπήντησεν ὅτι δὲν νομίζει νὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη σχέσις τῶν δύο τούτων ἐπισκέψεων.

Ἐρωτηθεὶς τέλος ἐπὶ τῆς φήμης ὅτι ὁ κ. Τιτουλέσκο θὰ κάμῃ πρότασιν περὶ ὑπογραφῆς ἑνὸς Βαλκανικοῦ Λοκάρνο, ὁ κ. Σακελλαρόπουλος ἀπήντησεν ὅτι οὐδὲν γνωρίζει.

Πάντως δὲν ἀμφιβάλλει, προσέθεσεν, ὅτι, ἂν ἤθελε ποτὲ ἐπιδιωχθῇ ἡ σύναψις τοιούτου συμφώνου ἡ καλὴ θέλησις τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ τῆς Τουρκίας, θὰ ἦτο ἐξησφαλισμένη. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι, τοῦτο μένον δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὸν διὰ τὴν ὑπογραφὴν μιᾶς τοιαύτης διεθνοῦς φύσεως πράξεως.

ΕΛΠΙΔΕΣ ΔΙΑΛΕΥΚΑΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΖΥΡΝΟΒΟΥ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΥΠΟΠΤΟΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι ἀπελογήθησαν σήμερον ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γιαλιδάκη οἱ συλληφθέντες ὡς ὕποπτοι ἐπὶ ὑποθάλψει τῶν λῃστῶν Φιλιππίδης καὶ Τουμπώφ. Κατὰ συναφεῖς πληροφορίας ἐκ τῶν ἀπολογιῶν τῶν ἀνωτέρω συλληφθέντων οὐδὲν διαφωτιστικὸν ἐξάγεται περὶ τῶν μελῶν τῆς συμμορίας καὶ τῆς προελεύσεως αὐτῆς. Ὁ Τουμπώφ δὲν ἠρνήθη ὅτι εἶναι πιθανὸν ὁ πρό τινος ἀναχωρήσας ἐξ Ἑλλάδος ἀδελφός του Πασχάλης νὰ μετέχῃ τῆς συμμορίας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ Ζυρνόβου ἀνεκαλύφθησαν καὶ συνελήφθησαν ἐντὸς σπηλαίου παρὰ τὸ δάσος Περιθώριον δύο ἐκ τῶν δραστῶν τῆς λῃστείας. Οἱ δύο συλληφθέντες ἀπορρίψαντες τὰ ὅπλα των ἀνέμενον τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν νὰ ἀποδράσουν εἰς Βουλγαρίαν. Οὗτοι ὡδηγήθησαν εἰς Ζύρνοβον, ὅπου ὁ εἷς ἀνεγνωρίσθη ὡς ὁ ἀδελφὸς τοῦ κρατουμένου Τουμπώφ, ὀνόματι Πασχάλης. Ὁ ἕτερος εἶναι ὁ Πασχάλης Μόραλης ἀπελαθεὶς ἐκ Ζυρνόβου τῆς Βουλγαρίας τῷ 1918 καὶ διαμένων νῦν εἰς Περοτίτσην τῆς Φιλιππουπόλεως. Ἀμφότεροι οἱ συλληφθέντες ἔφερον στολὰς χακὶ καὶ τσαρούχια.

ΔΙΕΣΩΘΗ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ

ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ «ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Ἡ ἀσφάλεια τῶν Λόϋδς ἔλαβε τηλεγράφημα ἐκ Βικτωρίας τῆς Βραζιλίας ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Κωνσταντῆς» ἐσώθη ὑπὸ τοῦ βραζιλιανοῦ ἀτμοπλοίου «Μουρτίγχο», τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ «Κωνσταντῆς» ἀπωλέσθη.

Τὸ Λόϋδς ἐπίσης πληροφορεῖται ἐκ Κάρδιφ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον «Ἅγιος Γεώργιος», προερχόμενον ἐκ Μπελφάστ, κατέπλευσεν εἰς Πέρρυ. Εἰς τὸ κῦτος τοῦ ἐν λόγῳ ἀτμοπλοίου ἐξεδηλώθη πυρκαϊά.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΝΙΟΥ-ΧΑΒΕΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Προερχόμενος ἐκ Μπανιὸλ ντέ Λὸρν, ὅπου διέμενεν ἀπό τινος χρόνου, ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα ὁ κ. Βενιζέλος.

Ὁ Ἕλλην πολιτικὸς ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ταξιδίου του καὶ τῆς διαμονῆς του ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεβιβάσθη τῆς ἀναχωρούσης ἀμαξοστοιχίας καὶ κατηυθύνθη εἰς Διέππην, ὅπου ἐπέβη τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς «Ρουένη» διὰ τὸ Νιοῦ-Χάβεν. Εἰδικὸς Γάλλος ἀστυνομικὸς θὰ συνοδεύσῃ τὸν κ. Βενιζέλον μέχρι τοῦ Νιοῦ-Χάβεν.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΠΑΛΜΠΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ στρατηγὸς Μπάλμπο ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἰταλίαν μέσῳ τῶν Ἀζορῶν. Ὁ ὅπ' αὐτὸν στολίσκος θ' ἀναχωρήσῃ πιθανώτατα τὴν 10ην τρέχοντος.

ΝΕΑ ΔΙΑΠΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. ('Αθην. Πρακτ.).— Ὁ πρώην ἀξιωματικὸς τῆς ἀεροπορίας Τζὼν Γκρίρσον ἀπεγείωθη σήμερον τὴν πρωΐαν περὶ ὥραν 5ην ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Μπόρρω, προτιθέμενος νὰ διέλθῃ τὸν Ἀτλαντικὸν διὰ τῆς βορείας ὁδοῦ. Ὁ Γκρίρσον κατευθύνεται εἰς Σκάπα Φλόου καὶ θὰ συνεχίσῃ τὴν πτῆσίν του διὰ τῶν νήσων Φαρόε, Ἰσλανδίας καὶ Γροιλανδίας πρὸς τὸ στενὸν τοῦ Χούδσωνος καὶ ἐκεῖθεν εἰς Νέαν Ὑόρκην.

ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι οἱ Ρουμᾶνοι Χιτλερικοὶ ὠργάνωσαν εἰς Σιμπίου τῆς Τρανσυλβανίας διαδήλωσιν ἐνώπιον τοῦ δόκτωρος Φρὶκ καὶ τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ.

Ὡμίλησαν διάφοροι ῥήτορες ἐκφρασθέντες κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ χαρακτηρίσαντες τὸν Ντόλφους ὡς ἐχθρὸν τοῦ Χιτλερισμοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΕΥΝΟΗΣΑΝΤΩΝ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΘΑ ΕΜΜΕΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΝΑΜΕΝΕΙ ΤΗΝ ΣΧΕΤΙΚΗΝ ΕΙΣΗΓΗΣΙΝ ΟΠΩΣ ΛΑΒΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν περὶ τοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ παρέχεται εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀναμιχθέντας ἢ εὐνοήσαντας τὸ πραξικόπημα τῆς 6ης Μαρτίου, ἐδήλωσεν ὅτι πραγματι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι πρόκειται νὰ καταρτίσῃ καὶ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ὅτι ὀρθῶς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καταρτίζεται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, ἀναμένει δὲ νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ εἰσήγησις ἀπὸ μέρους αὐτῶν διὰ τὴν λήψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ἡ εἰσήγησις τοῦ νομοσχεδίου θὰ γίνῃ εἰς τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῇ πρὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, ὁπότε ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ θὰ ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν ἐπιδίωξιν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὅπως ψηφισθῇ τοῦτο τὸ ταχύτερον ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Ὅπως ἀνεκοινώθη τὴν νύκτα ὑπὸ ὑπουργοῦ ἐκ τῶν διατυπωσάντων τὸ νομοσχέδιον, τὸ προβλεπόμενον δι' αὐτοῦ μέτρον θεωρεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του ὡς ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πειθαρχίας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, αὐτὸς δὲ τοὐλάχιστον νομίζει ὅτι ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τοῦ-που δὲν δύναται νὰ ὑπέχῃ ἐφεξῆς τὰς εὐθύνας τῆς διευθύνσεως πολεμικοῦ ὑπουργείου. Ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου μέτρου προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι δὲν κατέστη δυνατὸν διὰ τῆς κειμένης νομοθεσίας νὰ ὑπάρξῃ κολασμὸς διὰ τοὺς μετασχόντας ἢ εὐνοήσαντας τὸ κίνημα ἀξιωματικούς. Ἰδιαιτέρως δὲ ὁ ἐπιβεβλημένος κολασμὸς δὲν κατέστη δυνατὸς διὰ τοὺς ἀνωτάτους καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς. Ἐκτὸς τούτου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν λόγῳ τῶν πολυσυνθέτων ἀνακριτικῶν συμβουλίων δὲν ἐξαρκοῦν οἱ ὑπάρχοντες ἀνώτατοι ἀξιωματικοί.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, διευκρινίζων τὸ σημεῖον τῶν δηλώσεών του, τὸ ἀφορῶν τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

—Δὲν ἐδηλώσαμεν ἡμεῖς, ὅτι τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἐπολιτεύθη, ἀλλ' ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐκάστοτε κατεστρατήγησε τοὺς νόμους, ἐσφετερίσθη δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ μετέβαλεν ἀπὸ οὐσιαστικὸν ρυθμιστὴν τοῦ Στρατοῦ, ὅπως ἡμεῖς τὸ ἠθελήσαμεν, καὶ ὅπως οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ προσεπάθησαν νὰ τὸ κρατήσουν, εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Οἱ κύκλοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατέβαλον χθὲς προσπαθείας ὅπως παραστήσουν τὸ ὡς ἄνω μέτρον τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐκδήλωσιν ἐπικρατήσεως δῆθεν παρ' αὐτῇ διαθέσεων ἀδιαλλαξίας καὶ ἐτόνιζον τὴν ἀπόλυτον ἀντίθεσίν των πρὸς αὐτό.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης εἰς σχετικὰς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ἀνακοινώσεις ἐτόνισεν ὅτι «ἐὰν ὄντως ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα, τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν ἀπόφασιν αὐτῆς νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ στρατοῦ εἰς ἰδίαν της ὑπηρεσίαν».

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν ἡ εἴδησις εἶνε ἀκριβὴς τοῦτο «θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε ὑποχείρια τῶν ἀδιαλλάκτων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ὅτι βαίνει πρὸς πραξικοπηματικὴν πολιτικὴν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι θὰ εἶνε δλέθριαι διὰ τὸν τόπον καὶ ὄχι ὀλιγώτερον διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα».

Τέλος ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Γονατᾶς ἐχαρακτήρισε τὰ μέτρα ὡς ἀποσκοποῦντα οὐσιαστικῶς εἰς τὴν κατάργησιν τῆς μονιμότητος τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ κ. Γονατᾶς προσέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του τὰ Νομοθετικὰ Σώματα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ψηφίσουν τὰ ὑποβληθησόμενα σχετικὰ νομοσχέδια.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἐγκύρως ὅτι οὐδέποτε ἀντιμετωπίσθη, ἀλλ' οὐδὲ καὶ πρόκειται ν' ἀντιμετωπισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ζήτημα γενικῆς ἀμνηστεύσεως τοῦ στασιαστικοῦ πραξικοπήματος τῆς 6ης Μαρτίου. Περίπτωσις ἀμνηστεύσεως θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιμετωπισθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μόνον διὰ τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ πολιτικοὺς εἰς τοὺς ὁποίους περιλαμβάνεται καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων.

Ζητημαάμνηστεύσεως τῶν στρατιωτικῶν δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ διὰ λόγους ἐμπεδώσεως τῆς πειθαρχίας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ γίνῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου καὶ Γεωργίας κ. Θεοτόκη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῶν καπνῶν καὶ τῆς εὐρυτέρας προπαγάνδας αὐτῶν ἐν συνεργασίᾳ πρὸς τὰ δύο γείτονα καπνοπαραγωγικὰ κράτη, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Τουρκίαν. Ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν τριῶν τούτων κρατῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας τοῦ ἐμπορίου τῶν «ἀνατολικῶν καπνῶν» ἔχουν ἤδη διεξαχθῆ μεταξὺ τῶν τριῶν Κυβερνήσεων συνεννοήσεις καὶ ἔχει ἀποφασισθῆ ἡ ἵδρυσις εἰδικοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἐν (Κων)πόλει. Διὰ τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ γραφείου τούτου θὰ διεξαχθοῦν συζητήσεις κατὰ τὴν σύσκεψιν τῆς Δευτέρας.

ΑΦΙΚΕΤΟ ΙΑΠΩΝ ΕΙΔΙΚΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΠΝΑΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐνταῦθα ἰαπωνικοῦ προξενείου, φθάνει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ ἰαπωνικοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν ὁ κ. Χαγιακάβα. Οὗτος πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ξάνθην καὶ τὴν λοιπὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὅλην καπνοπαραγωγικὴν κατάστασιν τῆς Β. Ἑλλάδος.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐκ τοῦ Ο. Λ. Π. ἀνεκοινώθη χθές, ὅτι ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ν. Γεννηματᾶς κατόπιν μακρᾶς μελέτης καὶ εἰδικῆς συνεργασίας μὲ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, εἰσηγήθη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Λ.Π. τὰ ἀκόλουθα θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων συντόμως θὰ προέλθῃ εἰς ἀποφάσεις τὸ Γενικὸν συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ.

1) Ἐπίσπευσιν τῆς ἐπισκευῆς τμημάτων τῶν ἀκτῶν Ξαβέριου, Μιαούλη, Ἁγ. Διονυσίου, Ναυπηγείων καὶ περιφερικῆς ὁδοῦ τοῦ λιμένος. 2) Ἐνίσχυσιν τῆς βλαβείσης προβλῆτος Θεμιστοκλέους. 3) Ἐκβάθυνσιν τοῦ Τουρκολίμανου καὶ τοῦ Πασαλιμανιοῦ καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἡμιτελοῦς ἀποβάθρας του. 4) Ἐπέκτασιν τῆς Λιμενικῆς Ζώνης μέχρι Τζιτζιφιῶν καὶ Ἐλευσῖνος. 5) Ἐνίσχυσιν τοῦ φωτισμοῦ τοῦ λιμένος. 6) Τὴν κατασκευὴν σιδηροταγῶν ἀποβαθρῶν διὰ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν ἐξωτερικοῦ εἰς Τρούμπαν καὶ Τελωνεῖον. 7) Τὴν καθιέρωσιν τελῶν ἀποβιβάσεως. 8) Τὴν πληρωμὴν 5 ἢ 3 δραχμῶν, ὡς εἰσιτηρίου διὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὰ πλοῖα τῶν προσώπων, ἀτινα συνοδεύουν ἀναχωροῦντας ἐπιβάτας καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ δεξιωθοῦν τοιούτους, ἐρχομένους. 9) Τὴν ἐνοικίασιν τῶν λιμενικῶν φόρων. 10) Τὴν ἀπάνοδον ἐντὸς τοῦ λιμένος τῶν ἀνθρακεύσεων ΣΕΚ καὶ ΣΠΑΠ. Καὶ 11) Τὴν ὀργάνωσιν εἰδικῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν λιμένα.

ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΝΟΜΙΚΩΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καλέσας τὸν διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Νομικῶν κ. Βλάχον συνέτησεν ὅπως ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν πρατηρίων διὰ τὰς ἀνάγκας των μετόχων. Συνέστησεν ἐπίσης ὅπως γίνουν ταμιευτήρια μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἵνα παρέχωνται εὐκολότερον δάνεια εἰς τοὺς μετόχους μὲ τόκον κάτω τοῦ 10 %.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κατηρτίσθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου καταργεῖται τὸ κατώτατον ὅριον πληρωμῆς καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐφεξῆς ἡ πληρωμὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος θὰ γίνεται συμφώνως πρὸς τὴν πραγματικὴν κατανάλωσιν, ὁσονδήποτε μικρὰ καὶ ἂν εἶνε ἡ καταναλισκομένη ποσότης.

ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατηρτίσθη νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5058 περὶ ἐνισχύσεως γραμμάτων καὶ τεχνῶν».

Δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης δύναται νὰ βραβευθῇ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἔργων τὸ συνολικὸν ἔργον διακεκριμένων ἱστοριοδιφῶν ἢ καὶ συλλόγων ἢ σωματείων ἐπιστημονικῶν ἀπὸ 10ετίας τοὐλάχιστον ἐρωδιασμένων, ὧν τὸ ἐθνικὸν ἢ φιλολογικὸν ἔργον εἶνε πανθομολογουμένης ἀξίας, καὶ ὧν ἡ ὕπαρξις συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάδειξιν τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ἀρχαιολογίας κλασικῆς καὶ βυζαντινῆς.

Ἐπίσης δύνανται νὰ χορηγηθῶσι καὶ εἰς μουσικὰ ἱδρύματα, ἐπαρχιῶν κυρίως, ποσὰ μέχρι 40 χιλιάδων δραχμῶν τὸ ἀνώτερον.

Ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον, μετὰ γνωμοδότησιν εἰδικῶς συσταθησομένης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προϊσταμένου τῶν καλῶν τεχνῶν, δύναται ν' ἀποφασίσῃ περὶ συντηρήσεως, ἀπογραφῆς ἢ φωτογραφήσεως περιφήμων ἔργων τέχνης ἐν ναοῖς εὑρισκομένων ἤτοι φορητῶν εἰκόνων ἢ τοιχογραφιῶν ἢ κυρίως οὐρανῶν ἐπὶ ὀθόνης, ὧν ὁ κίνδυνος εἶνε ἄμεσος καὶ καταφανής».

Τὸ ἄρθρον 5 καταργεῖται. Ἀντ' αὐτοῦ θέλει ἐδοθῆ Π. Δ. ρυθμίζον εὐρύτερον τὰ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς, τρόπου βραβεύσεως, χρονικῶν προθεσμιῶν, ἀμοιβῶν κλπ.

Τὸ ποσὸν τὸ προοριζόμενον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς αἰθούσης καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, ἐφ' ὅσον τοῦτο μένει ἀδιάθετον, μεταφέρεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ διαθέτῃ ἐτησίως μέχρι ποσοῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον 250 χιλιάδων δραχμῶν δι' ἄλλας ἐκθέσεις ἐν Μονάχ